

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. června 2020 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Vodehnalové a přísedících Mileny Vejmelkové a Mgr. Jana Klimenta,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], v zaměstnaneckém poměru, trvale bytem [adresa svědka, obžalovaného, svědkyně, poškozené a svědka],

je vinen, že

ve [adresa], v pronajatém bytě č. 001 v suterénu, dne 26. 1. 2019 v přesně nezjištěné době v odpoledních hodinách zamkl vstupní dveře do bytu, přisedl si ke [celé jméno svědkyně], narozené [datum], se slovy: „stejně tě opíchám“ ji rukama chytil obě ruce a držel jí je jednou rukou nad hlavou, tělem ji zalehl na gauči, líbal ji, sahal ji na prsa, nerespektoval prosby poškozené [celé jméno svědkyně], aby ji nechal být, přesto, že na něj poškozená plivala a škrábala jej jednou rukou, kterou se jí podařilo uvolnit ze sevření za hlavou, stáhnul jí tepláky a spodní kalhotky, vzal do ruky skleněný střep z rozbité desky stolu, který jí přiložil k pravé části krku tak, že se jí střep dotýkal krku, a se slovy: „Buď zticha, nebo tě zabiju“ jí strčil penis do vagíny, vykonal na ní soulož, po souloží jí se střepem v ruce vyhrožoval, že pokud to někomu řekne, že ji zabije,

tedy

- a) jiného násilím a pohnutkou násilí donutil k pohlavnímu styku souloží, a čin spáchal se zbraní,
- b) jiného pohnutkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal se zbraní a na svědkovi.

Tím spáchal

- a) zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku,

b) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za uvedené zločiny v souběhu s přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci č. j. 6 T 68/2019 – 76 ze dne 3. 4. 2019, podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci č. j. 6 T 68/2019 – 76 ze dne 3. 4. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala obžalobu na obžalovaného pro výše popsany skutek, v němž spatřovala zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku. V hlavním líčení byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v rámci hlavního líčení vypověděl, že všechno je pravda, ale s poškozenou neměl pohlavní styk. Osahával ji, přiložil jí střepe ke krku, byli opilí. Ráno mu poškozená bouchala na okno, že ji a matku zmlátil její bratr, jestli u obžalovaného mohou chvíli být. Obžalovaný je pustil dovnitř a popíjeli. Pak přišel kamarád Pipi a popíjeli dál. Pipi pak odešel, obžalovaný na poškozenou vzal střepe a svlékal ji, osahával, ale styk s ní neměl. Pak toho obžalovaný nechal. Poškozená ho poškrábala a poplivala. Poté šel obžalovaný spát. [příjmení] přišla matka poškozené a poškozená odešla z bytu. V bytě byli tedy obžalovaný, poškozená, její matka a Pipi. Matka poškozené a Pipi pak v průběhu dne odešli. Obžalovaný poškozenou osahával na prsou a v rozkroku. Nepamatuje si, zda poškozené u osahávání něco říkal. Poškozené se jeho jednání nelíbilo, začala plivat a škrábat, to ho zastavilo. Obžalovaný poškozené svlékl kalhoty a kalhotky, ona se bránila, tak toho poškozený nechal a šel dál pít. Poškozená se bránila se, nevzpomíná si, zda něco říkala. Neví, jestli se jí to líbilo. Snažil se ji znehybnit pouze tím střepe. Střepe jí držel u krku, neví, zda k osahávání a svlékání došlo až po použití střepe či před tím. Nepamatuje si, zda poškozené nějak bránil v pohybu. Obžalovaný připustil, že se pokoušel o pohlavní styk, ale nešlo to. Jednou rukou poškozenou svlékal a osahával, v druhé ruce držel střepe. Střepe byl střepe ze stolu, který rozbil před Pipim. Rozbil desku stolu ze skla u sebe doma, protože byl naštvaný na bratra poškozené. Nenávidí ho. Nepamatuje si, jak byl střepe daleko od krku poškozené, není si vědom, že by poškozené něco říkal, nebo že by se změnilo její chování po použití střepe. Do rozkroku poškozené se snažil proniknout pouze rukou, ale nepodařilo se mu to. Po incidentu přešel obžalovaný do jiné části místnosti, kde si sedl a pil, nepamatuje si, co dělala poškozená. Asi měla stres. Z bytu se poškozená dostala, až když přijela její matka z Frýdlantu, ale měla možnost kdykoliv z bytu odejít, klíče byly ve dveřích. Obžalovaný s poškozenou po incidentu nekomunikoval, napil se a šel si lehnout. Vzbudil se, když přišla matka poškozené. Matka přijela až večer od lékaře. Chtěl poškozenou znásilnit, chtěl s ní mít pohlavní styk, ale byl pod vlivem alkoholu a nešlo to. Pil během toho dne víno, něco v pátek, něco v sobotu, dohromady asi tři litry. V pátek vypil asi tři, v sobotu neví, od rána to přikrmil. Celou dobu ale pil jen víno, opilý se cítil v pátek i v sobotu. Takhle pije někdy, opilý není často. Tento incident se neměl stát, obžalovaný si připadá trapně. Neví, proč se to stalo. Pamatuje si, že k pohlavnímu styku nedošlo, protože ještě nebyl tak opilý. Něco si pamatuje, něco ne. Nevzpomíná si, zda ho poškozená nějakým způsobem provokovala, zda během jednání došlo k ejakulaci, ani zda po incidentu něco poškozené říkal. Nemá zájem o kontakt s poškozenou. Žil nějakou dobu s matkou poškozené,

pracovali spolu. V lednu 2019 s ní byl jako partner, ale bydleli každý zvláště. Poškozenou vídal, když jezdila ke své matce na návštěvu, ale jinak se s ní nestýkal. O zdravotním stavu a osobních poměrech poškozené věděl obžalovaný pouze to, že má děti, které jí sebrali. Spadla do drog, pila alkohol a neplatila nájem. Viděl poškozenou pít alkohol, o drogách pouze slyšel. Poškozená obžalovanému říkala, že měla něco s nohama, u její matky ji viděl s berlemi, ale neví, jakým způsobem k němu do bytu přišla. S matkou poškozené se obžalovaný stýká dodnes, mají spolu vztah. S matkou poškozené se o incidentu ani o poškozené nebavili.

S ohledem na podstatný rozpor ve výpovědích byla obžalovanému podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, v níž uvedl, že ho celý incident mrzí. Neměl se toho vůbec dopustit, poškozené nechtěl nijak ublížit, ale nedokáže si vysvětlit, co se stalo. Doznává se k tomu, co je mu kladeno za vinu. Stalo se to jen jednou, jinak vede řádný život. Byl to zkrat, vypil hodně vína. Pil v pátek večer, v sobotu ráno opět a v sobotu se to pak stalo. V pátek vypil asi tři litry vína, v sobotu než se to stalo, tak také vypil tři litry vína. V pátek popíjel s poškozenou i její matkou, v sobotu taky popíjel s oběma.

K tomu pak obžalovaný v rámci hlavního líčení vypověděl, že si stojí za tím, co řekl při hlavním líčení. Neví, proč tehdy uvedl, že s poškozenou měl pohlavní styk. K pohlavnímu styku nedošlo. V hlavě se mu to už motá. Celou událost si ale pamatoval lépe před rokem než nyní.

3. Poškozená [celé jméno svědkyně] ml. vypověděla, že ten den ráno přišly s matkou k obžalovanému, aby jim pomohl. Její bratr totiž předtím matku zbil. Chtěly se u něho schovat. Matka odjela do Frydlantu na pohotovost, protože měla něco s nosem. Poškozená tam zůstala s obžalovaným a s Pipim. Ten pak odešel, obžalovaný zamkl a pak to následovalo. Obžalovaný asi zamkl, aby poškozená nemohla utéct, asi to měl promyšlené. Předtím měl nějaké narážky, on má pořád úchylné narážky. Vždy je měl, ale poškozená je už ignorovala, a to včetně nějakého osahávání. Poškozená neví, co poté obžalovaný udělal s klíči, ale asi je nechal v zámku, jinak by se její matka dostala dovnitř. Poškozená ho nepozorovala. Seděla na gauči, myslela si, že jde obžalovaný na záchod, ale mezitím zamkl. Přišel, položil ji, držel ji a zkoušel ji líbat. Pak poškozené stáhl kalhoty, říkal, ať je zticha, zalehl ji. Poškozená se snažila bránit, ale byla v té době po operaci nohy, což obžalovaný dobře věděl. Poškozená chodila jako mrzák, nemohla se pořádně pohybovat. Pro obžalovaného bylo asi důležité jen to, aby se uspokojil, což ani poškozená neví, jestli se mu povedlo. Poškozená neví, na jakých místech ji obžalovaný přesně osahával. Ležela tam zkoprnělá se střepe pod krkem a jenom čekala, až obžalovaný skončí. Křičela, ať ji nechá být, křičela o pomoc, ale pomoci se nedočkala. Snažila se bránit, odkopnout ho, ale to nešlo, protože s nohou nemohla úplně hýbat. Měla zlomenou holenní kost, nohu měla sešroubovanou. Nemohla moc dobře chodit, používala berle. Také se snažila obžalovaného odstrčit, plivala mu do obličeje, možná ho někde škrábla, na krku a na obličeji. Když si obžalovaný vzal do ruky ten střep, tak už se nebránila, bála se. Předtím, než si vzal střep, tak se snažil poškozenou znehybnit tím, že si na ni lehl a držel jí ruce. Obžalovaný jí svlékl tepláky a kalhotky. Dotýkal se jí v rozkroku. Střep vzal ze stolu a držel jí ho u krku. Říkal jí, aby byla zticha. Pak už byla potichu, čekala, až to skončí a modlila se, ať už toho nechá. Došlo k pohlavnímu styku souloží, nikoliv například prostřednictvím prstů. Není schopna určit, zda došlo k vyvrcholení. Poté se oblékla a sedla si na druhou stranu gauče. Obžalovaný ji prosil, ať je zticha. Střepem jí už nevyhrožoval. Na to nic neřekla, později usnula. Poté přišla její matka a šly domů. Matka přišla večer, do bytu se dostala sama. Z bytu neodešla, čekala na matku, protože v jejím bytě byl zfetovaný bratr [celé jméno svědka]. Matku pak ve dveřích objala a řekla, že je ráda, že tam je a chce jít domů. Obžalovaný byl opilý, již předchozí večer se tam popíjelo. I poškozená se svou matkou tam večer před incidentem pila, každá vypila asi tři nebo čtyři malé skleničky. Není schopna určit, zda u obžalovaného došlo k erekci, ale je si jistá, že došlo k dokonání pohlavního styku. Cítila ho v sobě. Po incidentu nevyhledala žádnou lékařskou pomoc, nikomu nic neřekla. Zdravotní problémy nemá, pouze psychické, občas se jí to vrátí. Snaží se žít lepší život. V kontaktu s obžalovaným byla od toho incidentu jen jednou, když pro ni

přišla matka, aby si to všichni vyříkali. Když se obžalovaný ujistil, že to poškozená nikomu neřekla, tak odešla pryč. Matka o incidentu nevěděla, poškozená jí to neřekla, ani jí to nepotvrdila. V době incidentu měla matka poškozené s obžalovaným vztah takový, jaký mají doposud. Po incidentu měla pár modřin na rukou, v té době vážila kolem 50 kg, měřila 169 cm. Obžalovaný váží asi 90 nebo 100 kg a je o kousek vyšší.

S ohledem na rozpory ve výpovědích byla poškozené podle § 211 odst. 3 trestního řádu přečtena její výpověď z přípravného řízení, v níž uvedla, že v době incidentu bydlela u své matky, protože měla po operaci holenní kosti. U matky byla především kvůli tomu, aby byla na blízku dětem. Poškozená má dva syny, ti jí byli odebráni, jeden je u matky jeho otce, druhý syn je u bratra poškozené. Obžalovaný byl vždy oslizlý, někdy si dovoloval. Poškozenou osahával různě po zadku, na prsou. Incident se stal v sobotu [datum], kolem sedmé hodiny ráno přišla poškozená s matkou do bytu obžalovaného, protože jí a matku napadl bratr poškozené [celé jméno svědka]. Matka pak jela do nemocnice, z bytu obžalovaného odešla kolem 11. hodiny a do nemocnice odjela kolem 12. hodiny. Asi v 10:00 hodin přišel do bytu ještě Pipi. Obžalovaný pil od rána víno, hned jak tam poškozená přišla, opilý byl ještě z předchozího dne. Když matka poškozené odešla, zůstali v bytě tři, kolem 12:00 hodin odešel i Pipi. Říkal, že jde pro cigarety a měl se do bytu vrátit. Poškozená s obžalovaným si chvíli povídali, on pak šel zamknout, to ale poškozená neviděla ani neslyšela. Poškozená seděla na gauči, obžalovaný k ní přišel a řekl jí, že ji stejně „opíchá“. Chytil poškozenou za ruce, dal jí je nad hlavu, začal ji líbat. Poškozená se bránila, plivala na něj, škrábala ho, ale obžalovaný na ní ležel. Pak najednou jí držel jen jednu ruku, tou druhou se poškozená bránila, prosila ho, ať toho nechá. Obžalovaný jí sahal na prsa, stáhl jí tepláky a kalhotky, zůstaly jí na těle. Neustále obžalovaného prosila, ať toho nechá, škrábala ho, z jejího chování mu muselo být jasné, že nechce pohlavní styk. Pak vzal do ruky stěp, vzal ho na stole, kde den předtím rozbil sklo. Stěp dal poškozené k pravé části krku, v některých chvílích se jí stěp dotýkal, ale nijak ji nezranil. Když jí obžalovaný přiložil stěp ke krku, řekl jí, ať je zticha, nebo ji zabije. Ještě chvíli se bránila, ale bála se, tak pak ležela na zádech a nehýbala se. Došlo k pohlavnímu styku, neví, kam obžalovaný ejakuloval. Když to skončilo, obžalovaný jí řekl, ať to nikomu neříká. Když toto říkal, držel stěp v ruce a neustále opakoval, ať to poškozená nikomu neříká, nebo ji zabije. Poškozená kvůli tomuto incidentu měla problémy s dětma, nechtěli jí je dávat, ví o tom celá vesnice. Po incidentu měla modřiny, nebylo jí psychicky dobře. Oblečení, které měla na sobě, hned vyprala. Matka poškozené to na ní hned poznala, řekla jí, ať si nemyslí, že to neví. Poškozená věc na policii nehlásila, protože chtěla mít klid kvůli dětem, chtěla je zpět do péče.

K tomu pak poškozená v rámci hlavního líčení vypověděla, že na policii řekla, jak to bylo. Neříká věci jinak, neříká je jenom konkrétně, protože to již nemá v živé paměti. Snaží se tuto část vymazat, nechce si to připomínat.

Dále pak poškozená vypověděla, že obžalovaný jí nabídky sexuálního typu dělal i před incidentem. O incidentu řekla pouze mladšímu bratrovi [celé jméno svědka]. [příjmení] asi pravděpodobně podal trestní oznámení. Pro ni pak přijela policie. Ví, že obžalovaný a její bratr spolu vůbec nevychází, dělají si nějaké naschvály. [jméno] by trestní oznámení nepodala, měla pro to spoustu důvodů. Jedním z důvodů je, že poškozená má dvě děti. Jsou vnímavé, nechtěla, aby se to dozvěděly, ale už to vědí. [příjmení] se kvůli tomu, že nemá děti ve své péči. Chtěla se dát dohromady, uzdravit se s nohou a vzít si syna k sobě. Po incidentu ještě chvíli pobývala na vesnici, ví, že si o tom lidé šuškali. Pak se začátkem února odstěhovala pryč a od té doby se tam s nikým nebavila. Jediné problémy s tím spojené byly ze strany bývalého partnera, který to zjistil. S druhým bratrem, který má v péči [jméno], se o tom nebavila. Když to vyšlo najevo, s matkou problémy neměla, ale když vidí, že matka ve vztahu s obžalovaným nadále pokračuje, tak necítí potřebu se s ní vídat. Matka se zastala poškozené. Když to vyšlo najevo, tak jí matka řekla, že to věděla, asi viděla, jak se poškozená chová. Takhle se obžalovaný chová i k matce poškozené.

4. Ze znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Lumírem Taušem soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou ani sexuální deviací. Jeho mentální úroveň se pohybuje na rozhraní dolního pásma slaboduchosti až lehkého defektu. Osobnost je málo výchovně a emočně stimulovaná, s chudou zájmovou oblastí, celkově málo rozvinutá. Jeho vztah k alkoholu má charakter škodlivého požívání, ještě bez závislosti. Vlivem opilosti alkoholem v době incidentu pak byly rozpoznávací i ovládací schopnosti snižené asi středně silně. Nejednalo se o patickou opilost.

5. Z protokolu o výslechu svědka [celé jméno svědka], čteného v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu, soud zjistil, že [celé jméno svědka] si myslí, že k žádnému znásilnění nedošlo. K obžalovanému ten den přišel kolem oběda, byla tam poškozená i její matka. Obě tam brečely, protože je napadl bratr poškozené. [celé jméno svědka] si s sebou přinesl láhev vína, asi jeden litr. Obžalovaný měl doma stejné víno jako to, co [celé jméno svědka] přinesl. Den předtím byl svědek také u obžalovaného, domů odcházel kolem 23:00 hodin. Když přišel, byla tam poškozená i její matka, s obžalovaným popíjeli. V sobotu přišel [celé jméno svědka] opět k obžalovanému, všichni tři byli opilí. Matka poškozené pak jela na pohotovost, [celé jméno svědka] si asi 15 minut po jejím odchodu odešel pro cigarety. Pak se chtěl vrátit k obžalovanému, vzal za kliku, ale dveře byly zamčené. Svědek tedy zakřičel, že chce jít dovnitř, na to obžalovaný odpověděl, že už leží a spí. [celé jméno svědka] ví, že v tom bytě s ním byla i poškozená, protože ona před odchodem svědka říkala, že si také lehne. [celé jméno svědka] z bytu neslyšel žádné rány ani hluk. K chování obžalovaného pak [celé jméno svědka], že v minulosti lezl po poškozené, ale ona po něm taky, navzájem se osahávali.

6. Z protokolu o výslechu svědka [celé jméno svědka], čteného v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu, soud zjistil, že matka svědka a poškozená se doma bavily o tom, zda spolu obžalovaný a poškozená spali, matka byla na poškozenou našťavaná. Měli spolu spát, nevěděl, že šlo o znásilnění, myslel si, že to chtěli oba. Až v pátek 8. 2. 2019 se dozvěděl, že šlo o znásilnění. Matka s poškozenou se pak bavily o tom, jestli byl sex. Poškozená na to kývla, že ano. Obžalovaný si měl poškozené snad omluvit, ale to neví jistě. Poškozená brečela, a když to svědkovi vyprávěla, tak se během toho pozvracela.

7. Z protokolu o výslechu svědkyně [celé jméno svědkyně] st., čteného v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu, soud zjistil, že poškozená večer spala u svědkyně, došlo k napadení ze strany [celé jméno svědka]. Ráno se svědkyně vzbudila a poškozená v bytě nebyla. Šla tedy k obžalovanému, tam dceru našla. Poškozená jí řekla, že se doma bála. K obžalovanému svědkyně přišla asi kolem 6:00 hodin, odcházela v 11:10 hodin. Poškozená se bála [jméno], zůstala u obžalovaného. Obžalovaný si šel po 7. hodině koupit víno, pak sám popíjel. Poté přišel na návštěvu [celé jméno svědka] zvaný Pipi, ten přinesl láhev vína, v ní byl asi litr. Obžalovaný stále mlátil pěstí do stolu, skleněnou desku na stole měl přikrytou novinami. Svědkyně se pak podívala pod noviny, sklo bylo prasklé. Když se [celé jméno svědkyně] st. vrátila od lékaře, šla od vlaku hned k obžalovanému. Na chodbě potkala souseda [příjmení] a ten jí řekl, že obžalovaný má zamčeno. Svědkyně šla tedy domů, převlékla se a pak se šla znovu podívat k obžalovanému. Přes okno viděla, jak tam spí. Poškozená spala na boku, obžalovaný podél. [celé jméno svědkyně] st. klepala na okno, ale oni nereagovali. Pak se tam vrátila asi po 19. hodině. Přišla jí otevřít dcera. Obžalovaný ležel na gauči, spal dál. Poškozená jí řekla, že je moc ráda, že svědkyně přijela. Byla vystresovaná, klepala se a řekla svědkyni, že chce jít domů. Poškozená pak svědkyni už nic neřekla, jen jí ukázala modřiny na ruce s tím, že jí to udělal obžalovaný. Říkala, že ji chtěl znásilnit, držel jí pod krkem kus skla ze stolu. Obžalovaný měl škrábance na tváři a modřinu na krku, tvrdil, že to má z nehody na kole. Svědkyně si nevšimla žádného nestandardního chování, ale týden předem jí obžalovaný řekl, že bude mít s poškozenou sex. To mu ale svědkyně nevěřila. [celé jméno svědkyně] st. k obžalovanému uvedla, že hodně pije, je pracovitý, byl nepořádník, tak mu svědkyně uklízela. S obžalovaným měla i intimní vztah. Když se napil, byl trochu zlý, byl

agresivní i na svědkyni. Když svědkyně odmítala sex s ním, tak ji taky držel pod krkem jako poškozenou. Ale to bylo jen ze začátku vztahu, pak už ne.

8. Z náčrtku střepu soud zjistil podobu skleněného střepu, který měl obžalovaný držet u krku poškozené.

9. Z úředního záznamu ze dne [datum] soud zjistil, že dne [datum] v 23:45 hodin oznámil obžalovaný na linku 158, že mu někdo před malou chvílí rozbil skleněnou výplň okna. Jako pachatele označil [celé jméno svědka] [celé jméno svědka] k věci sdělil, že žádné okno nerozbil, ale nejspíš obžalovanému udělá ještě něco horšího. Obžalovaný prý znásilnil jeho sestru, poškozenou. [celé jméno svědka] dále uvedl, že se poškozená po celý týden chovala zcela odlišně. Byla ustrašená, pořád jen ležela a koukala do prázdna, nemluvila, brečela. Následně byla vytěžena poškozená, která celou událost vyprávěla totožně, byla znát velká nervozita. Dodala, že se celý týden myje, aby ze sebe smyla zápach z obžalovaného. Po celou dobu vytěžování ležela schoulená v klubíčku v posteli a obličej si částečně kryla přikryvkou.

10. Z protokolu o provedení domovní prohlídky a fotodokumentace soud zjistil, že obžalovaný dobrovolně vydal 18 kusů střepů. Vstup do bytu, jehož nájemcem je obžalovaný, byl realizován po odemčení originálním klíčem, který vydala policejnímu orgánu [celé jméno svědkyně] starší. Byt byl před vstupem zapečetěn s neporušenou policejní pečeti.

11. Z úředního záznamu z domovní prohlídky soud zjistil, že na místě bylo zajištěno celkem 27 věcných stop. Věcné stopy pod čísly 1 – 18 byly střepy. Věcné stopy pod čísly 19 – 21 a 23 – 25 bylo ložní prádlo nacházející se na rohové sedací soupravě. Dále byla zajištěna věcná stopa č. 22, kus bílé látky, č. 26, ručník. Pod číslem 27 pak byla zajištěna z potahu opěradla sedací soupravy.

12. Z lékařské zprávy gynekologické ambulance ze dne 4. 2. 2019 soud zjistil, že gynekologický nález byl v normě, známky násilí nebyly patrné. Z fotodokumentace zranění poškozené a obžalovaného je patrné, k jakým zraněním na těle poškozené a obžalovaného došlo.

13. Ze spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 6 T 68/2019 soud zjistil, že trestním příkazem ze dne 3. 4. 2019 byl obžalovaný uznán ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že v obci [obec], na dvoře za domem [adresa], dne 23. 11. 2018 kolem 7:00 hodiny, po předchozí slovní rozepři, udeřil rukou sevřenou v pěst do nosu [jméno] [příjmení], narozeného [datum], přitom mu ještě vulgárně nadával a vyhrožoval zbitím, utíkajícího V. [příjmení] pronásledoval a tímto jednáním mu způsobil zlomeninu nosních kůstek bez posunu, s pracovní neschopností od 23. 11. 2018 do 30. 11. 2018, když se zranění projevovalo bolestivostí, obtížemi při dýchání, smrkání a kýčání po dobu sedmi dnů. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen se stanovením zkušební doby v trvání 18 měsíců.

14. K pověsti obžalovaného zjistil soud následující. V opisu z Rejstříku trestů má obžalovaný celkem dva záznamy, přičemž k prvnímu z nich nelze přihlížet s ohledem na osvědčení obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam.

15. Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný se doznal k tomu, že poškozenou osahával, svlékl ji, snažil se s ní mít pohlavní styk, a proto jí přiložil střep ke krku. Zásadním důkazem je výpověď poškozené, která se v rámci hlavního líčení v základních obrysech shoduje s tím, co poškozená uvedla v přípravném řízení. Sled událostí poškozená popisuje v obou výpovědích stejně, byť výpověď v hlavním líčení není tak detailní. To lze ale vysvětlit časovým odstupem a snahou poškozené celou událost vytěsnit. Pokud jde o jednání obžalovaného po pohlavním styku, výpovědi poškozené se liší, poškozená za pravdivou označila

výpověď z přípravného řízení, kdy i v tomto případě lze rozpory ve výpovědích vysvětlit dobou, která od skutku uplynula a snahou poškozené o vytěsnění traumatické události. Výpověď poškozené soud hodnotí i v kontextu dalších důkazů za zcela věrohodnou. Skutečnosti, že došlo ke znásilnění poškozené, nasvědčuje úřední záznam ze dne 4. 2. 2019 a výpovědi matky poškozené a [celé jméno svědká]. Z uvedených důkazů je zjevné, že poškozená byla od 26. 1. 2019 ve špatném psychickém stavu, a to již v okamžiku, kdy se s matkou setkala při odchodu z bytu obžalovaného. Pro vinu obžalovaného pak dále svědčí výpověď matky, která uvedla, že se obžalovaný při snaze o pohlavní styk v minulosti choval násilně i k ní. Navíc matce poškozené sdělil, že má o sex s poškozenou zájem. Obžalovaný se k jednání doznal v přípravném řízení, v řízení před soudem ale popřel, že mezi ním a poškozenou došlo k pohlavnímu styku, a že by poškozené později se střepem v ruce vyhrožoval tím, že jí ublíží. Soud však uvěřil výpovědi poškozené, která taktový průběh události popsala. U poškozené přitom nebylo shledáno, že by se snažila obžalovanému jakkoliv přitížit. Do incidentu měla s obžalovaným dobré vztahy, hledala u něj úkryt poté, co byly s matkou v bytě matky napadeny. Jednání obžalovaného orgánům činným v trestním řízení neoznámila, zjevně tedy nechtěla obžalovanému přivodit trestní stíhání. Svěřila se pouze své matce, a později i bratrovi a sousedovi, kterým pouze odpověděla na jejich dotazy. Jinak si chtěla celou událost nechat pro sebe, ve snaze o ochranu svých dětí a svého vztahu k nim. Odhalení incidentu vedlo k po určité době k přerušení kontaktů s matkou, zhoršení pozice poškozené při snaze o získání dětí do péče a zhoršilo vnímání poškozené obyvateli obce Višňová, což vyústilo až v odstěhování poškozené. Poškozená tak svou výpovědí proti obžalovanému nic nezískala, naopak to její život značně ztížilo.

16. Tím, že obžalovaný proti vůli poškozené přes její aktivní obranu poškozenou svlékal, osahával a přinutil ji k pohlavnímu styku za užití své fyzické převahy, kdy využil i toho, že poškozená byla omezená v pohybu po operaci nohy, a tento čin spáchal se zbraní v podobě střepu, naplnil skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku. Objektem tohoto trestného činu je právo jednotlivce na svobodu v sexuální oblasti, resp. svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Obžalovaný překonal fyzický odpor poškozené, k čemuž využil i střep z rozbitého skleněného stolu, a poškozenou donutil k pohlavnímu styku, porušil tak objekt této skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný vědomě směřoval své konání vůči poškozené, která se aktivně bránila a způsobila mu i drobná poranění, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

17. Dále obžalovaný pod pohrůžkou smrti a se střepem v ruce nutil obžalovanou, aby o celém incidentu pomlčela a nikomu o tom neříkala. Tím naplnil skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku. Objektem tohoto trestného činu je svobodné rozhodování jednotlivce. Obžalovaný nutil poškozenou, která byla svědkem jeho předchozího protiprávního jednání, a to se zbraní v ruce a pod pohrůžkou usmrcení k tomu, aby o incidentu pomlčela, porušil tak objekt této skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný se vědomě snažil zabránit poškozené v tom, aby se o jeho předchozím jednání někdo dozvěděl, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

18. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání. Naopak mu přitěžuje, že využil své velké fyzické převahy a částečné imobility poškozené, která byla po operaci holenní kosti, a která tak neměla v podstatě žádnou šanci se jeho jednání ubránit. Dále pak obžalovanému přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů, a to v obou případech zločinů. Vedle toho byl obžalovaný po spáchání tohoto skutku trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 4. 2019, č. j. 6 T 68/2019 - 76, odsouzen pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin vytržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, k podmíněně odloženému

trestu odnětí svobody, nyní je mu tak namístě uložit souhrnný trest odnětí svobody za oba výše uvedené zločiny i tyto dva přečiny, tedy za celkem čtyři trestné činy. S ohledem na závažnost spáchaných skutků je jediným v úvahu přicházejícím trestem nepodmíněný trest odnětí svobody. Za nejpřísněji trestný zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v trvání dvě léta až deset let. Obžalovanému byl tento trest s ohledem na jeho částečné doznání a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení uložen ještě ve výměře tří let, tedy v první čtvrtině zákonné trestní sazby.

19. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť u něj nebyly splněny podmínky pro zařazení do druhého, přísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou.

20. V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud zrušil výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 4. 2019, č. j. 6 T 68/2019-76, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Liberec 22. června 2020

Mgr. Jana Vodehnalová
předsedkyně senátu